

Végre valaki tökéletesen megírta, miért kap ki ennyire az ellenzék az időközi választásokon

Szily László · POLITIKA · ma 14:12 · 232 · 530

- A józsefváros időközi polgármester-választáson végül elbukó Győri Péter azért vállalta el a polgármester-jelöltséget, hogy ne hagyja cserben a barátait.
- A teljes ellenzék közös reménysége saját bevallása sem tud beszélni mások előtt.
- A támogató pártok egyike sem rendelkezett programmal.
- Nem volt kampányfőnök.
- Nem voltak aktivisták.

Megalázó vereségről ritkán írnak olyan józan és kegyetlenül őszinte elemzést, mint most az a Győri Péter, aki július 8-án a demokratikus ellenzék által közösen támogatott civil jelöltként durván 2/3-1/3 arányban kapott ki a józsefvárosi időközsin a fideszes Sára Botondtól. Győri hosszú Facebook-posztban vette sorra, hogy miként kampányolt a Fidesz és ehhez képest mire volt képes az ő stábja.

Az alaphelyzet az volt, hogy bár Józsefvárost jó ideje biztosan hozza Fidesz, a kerület sokáig SZDSZ-es vezetés alatt is állt, és mivel egy időközi választáson elvileg könnyebben büntetik a választók a regnáló hatalmat - plusz a most megválasztott polgármester mandátuma eleve csak egy évig, a 2019-es önkormányzati választásig tart - ráadásul nem valami elkoptatott ellenzéki politikus, hanem egy valódi civil arc indult, elvileg a szoros verseny vagy a meglepetés sem lett volna kizárható.

Ehhez képest Sára végül igen simán, a szavazatok majdnem 63 százalékaival nyert, jócskán meghaladva Kocsis Máté korábbi fideszes polgármester 2014-ben elért 57 százalékát.

Bár Győri a Fidesz hatékony kampányának elemzésével kezdte a bejegyzését, annak a működése sokkal ismertebb, így én most az ellenzéki oldalról fogok írni. Akit a Fidesz hatékonyságának titka is érdekel olvassa el itt az eredeti bejegyzést.

Bénító káderhiány

Győri kendőzetlenül beszél arról, micsoda utolsó pillanatos kapkodás előzte meg a jelölését. Mindössze két hónappal a választás napja előtt, vagyis csupán 2 héttel a hivatalos kampánykezdet előtt vállalta el a jelöltséget, amikor a Fidesz kampánya már rég dübörgött. Hogy miért ilyen későn lépett az ellenzék?

"Nem azért, mert a sok aspiráns közül nem tudtak volna választani, hanem mert egyszerűen nem volt egy olyan személy sem, akit jelölni tudtak volna, aki vállalta volna a jelöltséget. Talán az előzőekben leírtak tükrében még nyilvánvalóbb módon látszik, hogy tehát a teljes felkészületlenség volt a legjellemzőbb erre a helyzetre."

Győri konkrétan egy jóbarátjával beszélgetve tudta meg, hogy Józsefvárosban az ellenzéki pártok közösen felkértek egy civil csoportosulást, hogy azok találjanak polgármester-jelöltet, de sokáig a civilek sem találtak senkit.

Tökéletesen jellemzi a helyzetet az, hogy Győri mivel indokolja, hogy végül elvállalta a dolgot: az okok között csupán a negyedik helyen említi meg azt, hogy alkalmasnak és felkészültnek tartja magát a polgármesterségre. Az első három sorrendben:

1. Az őt felkérő civil szervezetben több barátja, ismerőse is volt, ezért morális kényszerszerűen érzett, hogy "ne hagyja őket a pácban".
2. Általánosságban véve rossz üzenetnek tartotta volna, hogy ha a pártok végre - ha kényszerből is - de megszólították a civileket, akkor a civilek ne tudjanak egy személyt sem ajánlani.
3. Az áprilisi parlamenti választási eredmények ismeretében úgy érezte, hogy a kerület választásmatematikailag akár meg is nyerhető.

Remekül illusztrálja a mai magyar állapotokat, hogy a bevállalásban fontos szempont volt az is, hogy Győri alkalmasnak érezte magát a biztosan várható karaktergyilkos mocsokkampány elviselésére, mivel egyébként a jövőben nem tervez további politikai vagy másféle karriert.

Ilyen kegyetlenül a Fidesz sem vesézte ki

Az ellenzéki oldal meritésének elképesztő szűkösségét mutatja, hogy Győri ezután azt elemzi, hogy bár magát jó választásnak érezte a polgármesterségi posztra, a kampányolásra és egy helyi választás megnyerésére viszont a saját megítélése szerint is alkalmatlan figura volt. Ilyeneket ír erről, néhol harmadik személyben beszélve saját magáról:

- A „bökkenő” csupán az volt, ahogy egy támogatóm frappánsan megfogalmazta, hogy valószínűleg én nagyon alkalmas polgármestere lennék Józsefvárosnak, azonban messze nem én vagyok a legalkalmasabb jelölt a kampányban. És ezzel többé-kevésbé egyet kell értsek.
- A jelölt semmilyen formában nem rendelkezett szónoki képességekkel.
- A jelölt a józsefvárosi szavazók többsége számára korábbról ismeretlen személy.
- A jelölt ugyan széles kapcsolati hálóval rendelkezett, azonban a speciális helyi kapcsolati hálója a kampány kezdetekor viszonylag korlátozott volt.
- A jelölt alkalmatlan volt bármilyen – sajátjától különböző - betanult szöveg hiteles elmondására.
- Sokak szerint gyengeség volt, hogy a jelölt nem eléggé markáns, nem eléggé konfrontatív, nem eléggé lelkesítő az ellenzéki szavazók számára.

Ez tehát az, amit Győri saját magáról mond. Lekenyerezően őszinte, pont ezzel mutatja meg, az ellenzéki oldalnak mennyire nincsenek legalább alapszinten használható emberei. (Győri emellett azt is felsorolta persze hasonló terjedelemben, hogy miben erős, de ezek a hiányosságok normális helyzetben nyilvánvalóan diszkvalifikálták volna a versenyből az erősségeivel együtt is.)

Ennél csak az ijesztőbb az ellenzékre nézve, amit magáról a kampányról mesél Győri. Az alaphelyzet ugye az volt, hogy bár ő civil jelölt volt, a kampányát az őt támogató profi pártok bonyolítják. Ehhez képest, idézem:

A támogató szervezetek egyike sem rendelkezett programmal, semmilyen programszerű javaslattal nem álltak elő – a jelölt a maga által képviselt programot nyújthatta.

A támogató szervezetek aktivistahálózata olyannyira hiányos volt, hogy ezen a jelölt saját kapcsolati hálója lényegesen javítani tudott.

Számos lényeges kampányszervezési, -menedzselési és koordinációs feladat elvégzése végül is a jelöltre hárult.

A kampányról ezen felül ilyen fantasztikus részleteket tudunk meg a posztból:

- "Mint a kampány minden elemére, úgy erre is elmondható, hogy semmilyen elgondolás nem volt a résztvevők részéről, hogy mi is lesz a kampány-csapat struktúrája."
- "Végül is úgy alakult, hogy a kampány egészének nem lett egy olyan felelős vezetője, aki összefogta volna a résztvevő számos szervezet, illetve a különböző fontos reszort-felelősök munkáját. Ez természetesen rendkívül megnehezítette a munkát, rendkívül sok koordinátlanságot és ezzel súrlódást, bajt, egyebet okozott."
- "De több kulcspozícióban lévő résztvevőről is a munka során derült ki, hogy alkalmatlan annak elvégzésére, s pótlásra már a szűkös időhatárok miatt a kampány alatt nem volt lehetőség/esély."
- Kiderül továbbá, hogy nem tűzték ki előre a megbeszélések időpontját, nem írtak emlékeztetőket a megbeszélte feladatok listájával és a felelősökkel, nem állapodtak meg semmilyen közös kommunikációs csatornában, ezért teljes káoszban keringtek az információk messengeren, fb-posztokban és máshol.

Az ellenzék drámai anyagi helyzetére utal, hogy Győri állítása szerint az egész kampányra - az önkéntes munka értékét nem számítva - összesen 4-5 millió forintot fordítottak.

A bukott jelölt a kampány hibái között említ még olyasmiket, mint

- "Nem megfelelő szórólap, szavazatvesztést eredményező kiadvány, félreszervezett kampányzáró"
- "Nem értette meg a konkrét kampányvezetés, hogy milyen fontosak a kreatív megjelenések, események, rendezvények, melyek többek között felhívhatták volna a politikával kevésbé foglalkozó sokak figyelmét arra, hogy egyáltalán itt

egy választás következik"

"Magam alapvető szerkezeti-szervezési hibának tartom ma is, hogy az egész kampány nem épült a sajátos városrészi lokalitásokra. Városrészi felelőssel, városrészi csapattal, városrészi szórólapokkal, fogadóórákkal, kontaktokkal stb. Ezt az általam vitt köztéri fogadóórák nem pótolhatták."

Az írás egyik legtalányosabb részében Győri mintha arra utalna, hogy az ellenzék bűnözők segítségével próbált közel kerülni a szegény szavazókhoz:

" Ugyanakkor a VIII. kerületben szisztematikus munkát kell végezni azokon a területeken, ahol igen szegény emberek laknak, már csak azért is, hogy hülyeségekkel, megfélemlítéssel, sakkban tartással és egyebekkel ne tudják megvásárolni ezeknek az embereknek a szavazatait. Erre jó emberek kellenek, csapat(ok), kontaktok, sok helyi, emberközeli munka – de nem roma maffiafőnökök."

Mivel nem hivatásos politikusról van szó, Győrit nagy meglepetések is érték:

"A civilek és a demokratikus ellenzéki pártok által támogatott független jelöltként azzal kellett szembesülnöm, hogy a tavaszi választásokon 10-15%-okat elért pártok kerületi szervezetei jó ha két-három tagot, legfeljebb egy-két tucat aktivistát tudnak csak fölmutatni valójában. Ez azért (választó polgárként is) meglehetősen meglepett."

Az elbukott, de a szemét szerencsére végig nyitvatartó jelölt írása végén remekül foglalja össze az elvesztett választás ellenzéki szempontból legfontosabb tapasztalatait:

"Számomra fontosabb az a tanulság, hogy a politikai elemzők az ellenzék politikájának folyamatos (és többnyire jogos) politikai kritikája közben messze nem fektetnek elégséges hangsúlyt arra, hogy valójában hogyan is működik terepközelben jelenleg „a politika” – ezzel félrevezetve mind a politika iránt érdeklődő közvéleményt, mind magukat a politikai döntéshozókat is. A nagypolitikai gikszereken túl a konkrét választási helyzetekben egy üzemszerűen, olajozottan, professzionálisan működő hatalomtechnikai gépezettel szemben egy bármilyen jó szándékú, de amatőr, nem professzionálisan szervezett csapat, szívós mikro szintű előkészítő munka hiányában nem sok eséllyel veheti fel a versenyt. "

Győri konklúziója mindezek alapján az, hogy

"Messze nem elég csak a kampány idején építkezni, kapcsolatokat, kontaktokat, hálózatokat alakítani, elengedhetetlen a szívós alapjárat, melyre aztán a jól ütemezett, turbósított, átgondolt kampány ráépülhet."